

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.V.21.661/2017/4.

A tanács tagjai:

Dr. Bartal Géza a tanács elnöke

Dr. Cseh Attila előadó bíró

Dr. Zumbók Péter bíró

A felperes:

...

A felperes képviselője:

dr. Szabó Balázs Gábor ügyvéd

Az alperes:

...

Az alperes képviselője:

... jogtanácsos

A per tárgya:

Tisztességtelen szerződési feltételek érvénytelenségének
megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Győri Ítéltábla Pf.IV.20.013/2017/4/I.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Veszprémi Törvényszék 7.P.21.113/2015/20/I.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 250.000 (kétszázötvenezer) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2008. május 8-án finanszírozási kérelmet nyújtott be az alperes jogelődjénél, az ... Zrt-nél. A formanyomtatvány „igényelt kölcsön összege” rovatában 2.500.000 forintot tüntetett fel azzal, hogy a kölcsön devizaneme CHF, futamideje 180 hónap.
- [2] A felperes és az alperes jogelődje 2008. július 24-én „...” lakáshitel megnevezésű kölcsönszerződést kötöttek. A szerződésben

rögzítették, hogy a felperesnek 2.500.000 forint összegű finanszírozási igénye van ingatlanvásárlás céljából, amelynek fedezésére a banktól 19.601 CHF összegű kölcsönt kíván felvenni 180 hónapos futamidőre. Kikötötték, hogy a bank a kölcsönt, illetve a kölcsönszerződésből eredő minden tartozást CHF devizanemben tart nyilván, de HUF devizanemben folyósítja és az adós a kölcsönt HUF devizanemben fizeti vissza. A szerződés II. pontja szerint a kölcsön összege 19.601 svájci frank (CHF). A kölcsön futamidejét 180 hónapban, a havi törlesztőrészletek számát 180-ban, a törlesztés kezdő időpontját 2008. szeptember 15. napján rögzítették. A havi törlesztőrészletek várható induló összegét 70 CHF-nek a törlesztés esedékessége napján, a bank által meghirdetett HUF/CHF devizaeladási árfolyam alapján számított HUF ellenértékben határozták meg. Kikötötték, hogy a bank a kölcsönt a folyósítási feltételek maradéktalan teljesítését követően forintban folyósítja, úgy, hogy az alperes jogelődje a CHF devizanemben meghatározott kölcsönösszegnek a kölcsön folyósítása napján a bank által meghirdetett HUF/CHF deviza vételi árfolyam alapján számított HUF ellenértékét, de legfeljebb a finanszírozási igény összegével megegyező HUF összegét folyósítja. Amennyiben a folyósításra kerülő HUF összeg nem éri el a kölcsön CHF összegének - a folyósítás napján a bank által meghirdetett HUF/CHF devizavételi árfolyam alapján számított - HUF ellenértékét, abban az esetben a bank a kölcsön II. pontban CHF devizanemben megjelölt összegét megfelelően korrigálja és az adós fennálló CHF tartozásának pontos összegéről, valamint a folyósítás egyéb részleteiről levélben (folyósítási értesítő) tájékoztatja a felperest.

- [3] A szerződő felek a kölcsönszerződés biztosítására ugyancsak 2008. július 24. napján jelzálogszerződést is kötöttek a felperes tulajdonát képező helyrajzi számon nyilvántartott ingatlanra. A jelzálogszerződés 17. pontjában rögzítették, amennyiben a felek között jogvita merül fel a szerződéssel összefüggésben, a ... bíróság három választott bíróból álló tanácsának kizárólagos illetékességét köti ki.
- [4] Az alperes jogelődje a 2008. augusztus 25. napján kelt folyósítási értesítőben azt közölte a felperessel, hogy 17.629,22 CHF összegű kölcsönt folyósított a részére.
- [5] Az alperes a felperessel a 2014. évi XL. törvény (a továbbiakban: elszámolási tv., DH2. tv.) alapján elszámolt, a kölcsönt a 2014. évi LXXVII. törvény rendelkezései szerint forintosította, az elszámolás felülvizsgálatnak minősül.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [6] A felperes módosított keresetében elsődlegesen az alperes jogelődjével kötött kölcsönszerződés és az azt biztosító jelzálogszerződés érvénytelenségének, másodlagosan a jelzálogszerződés 17. pontjának a választott bírósági kikötésre kiterjedő érvénytelenségének megállapítását kérte. Elsődleges

kereseti kérelme körében az érvényesíteni kívánt jogot a Hpt. 213. § (1) bekezdés a), b), c), e) pontjában, a Hpt. 47. §-ában, a Ptk. 200. § (2) bekezdésében, 239. § (2) bekezdésében, 251. § (1) bekezdésében és 200. § (2) bekezdésében jelölte meg. Másodlagos kereseti kérelme körében a Ptk. 209/A. § (2) bekezdésére és a 18/1999. (II.5.) Kormányrendelet 1. § a) pontjára hivatkozott.

- [7] Érvelése értelmében az alperes az árfolyamváltozás teljes kockázatát ráhárítva tisztességtelen piaci magatartásával olyan helyzetbe hozta, hogy a szerződésben foglaltak teljesítése a körülmények hatására fokozatosan ellehetetlenül. Eredeti álláspontja szerint a DH1. és DH2. törvények hatálya a keresettel támadott szerződésre nem terjedt ki, mert az árfolyamrést szabályozó II. és a kamatmódosítást szabályozó III.2. feltétel nem vált a szerződés részévé. Szerinte a felülvizsgált elszámolás a bank egyoldalú nyilatkozata, így az nem része a szerződésnek.
- [8] A jelzálogszerződés semmisségét azzal indokolta, hogy a kölcsönszerződés érvénytelenségére figyelemmel abból kötelezettség nem keletkezik, így zálogjoggal biztosítható követelés sincs. E körben hivatkozott arra, hogy a kölcsönszerződés nem jött létre [Ptk. 205. § (2) bekezdés], mivel a felek a kölcsön összegében nem állapodtak meg, a keresettel támadott devizaalapú kölcsönszerződésben nem lett meghatározva, hogy az alperes mennyi svájci franknak megfelelő forintot szeretett volna kölcsönadni. A kölcsön összegében való megállapodás hiányát a kölcsönszerződés II. pontja és IV.1. pontja akként rögzíti a felperes hivatkozása szerint, hogy a bank a kölcsön összegét tájékoztató jelleggel határozta meg, azáltal, hogy „legfeljebb az I. pontban megjelölt finanszírozási igény” forint összegét folyósítja. Állította, hogy a szerződéskötéskor – a szerződés lényeges tartalmi elemeként – összegszerűen nem volt meghatározva svájci frankban a kölcsönösszeg, az számítással sem volt megállapítható, a szerződés a folyósítandó forint összeget sem tartalmazta, csak annak maximális mértékét, és nem tartalmaz konkrét adatot a folyósítás időpontjára. Hangsúlyozta, hogy szerződési akarata kizárólag 2.500.000 forint összegű kölcsönre irányult. Elismerte, hogy a kölcsön összege a folyósítási értesítő megküldésével meghatározható és a folyósítás napján érvényes CHF/HUF árfolyamot figyelembe véve pontosan számítható, de annak tulajdonított jelentőséget, hogy a kölcsön összege mindkét fél által aláírt szerződésből nem állapítható meg.
- [9] Hivatkozott továbbá arra, hogy a szerződés azért sem jött létre, mert a törlesztőrészletek jogszerűen nem lettek meghatározva, miután a szerződés azok összegét csak forintban tartalmazza.
- [10] Az alperes ellenkérelmében a jelzálogszerződés 17. pontjának választott bírósági kikötést tartalmazó feltétele vonatkozásában a keresetet elismerte, ezt meghaladóan a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

- [11] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy a felperes és az alperes jogelődje között 2008. július 24. napján létrejött jelzálogszerződés 17. pontjának választott bírósági kikötése érvénytelen, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.
- [12] Határozata indokolásában rámutatott: téves a felperes hivatkozása a vonatkozásban, hogy a perbeli kölcsönszerződésre a DH1tv. és a DH2tv. hatálya nem terjedt ki. Alaptalannak értékelte a felperesnek azt az álláspontját is, miszerint a felülvizsgált elszámolásnak nincs jelentősége, az csupán az alperes egyoldalú jognyilatkozatának minősülne. Rámutatott: az elszámolással szembeni jogorvoslati lehetőség elmulasztásával a felperes az elszámolást elfogadta, egyúttal elismerte, hogy az alperesi jogelőddel kötött kölcsönszerződésre mindkét említett törvény tárgyi hatálya kiterjed. Az érvénytelenségi jogkövetkezmény a DH1tv. (3. § - 4. §-ai) által meghatározott szerződési feltételek vonatkozásában az elszámolással levonásra került, erre tekintettel ezen érvénytelenségi ok jogkövetkezményét a perben hozott döntés nem érintheti (bírói úton nem érvényesíthető), ezért e körben a pert a 14. sorszámú jogerős végzésével megszüntette. Kifejtette, hogy a felek között az elszámolási törvény rendelkezéseinek megfelelő elszámolás megtörtént, az felülvizsgálnak minősül, ezért az elszámolási törvény 37. § (1) bekezdése alapján a kölcsönszerződés teljes, vagy részleges érvénytelenségének a megállapítását a felperes csak az érvénytelenség jogkövetkezményének alkalmazására is kiterjedően kérheti. Miután azonban az elsőfokú bíróság többszöri felhívása ellenére a felperes az elszámolási törvény 37. § (1) bekezdése szerinti keresetet nem terjesztett elő, ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdése alapján úgy tekintette, hogy a kölcsönszerződés érvénytelenségének megállapítása iránti kereseti kérelmét nem tartja fenn. Az elsőfokú eljárás során hozott 14. sorszámú - részleges permegszüntető - jogerős végzésére tekintettel rögzítette, hogy a felperes a kölcsönszerződés „létre nem jöttének” megállapítása iránti kereseti kérelmet nem terjesztett elő, a szerződés „létre nem jöttére” kizárólag a jelzálogszerződés érvénytelensége körében hivatkozott. Ezért érdemben a jelzálogszerződés teljes érvénytelenségének, másodlagosan pedig a jelzálogszerződés választott bírósági kikötésre vonatkozó pontja érvénytelenségének megállapítására irányuló kereseti kérelmeket bírálta el.
- [13] Utóbbi kapcsán - az alperes elismerésére is figyelemmel - a keresetnek megfelelő döntést hozott.
- [14] A jelzálogszerződés érvénytelenségével összefüggésben - utalva az 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 205. § (1), (2) bekezdésére, 523. § (1) bekezdésére - abból indult ki, hogy zálogjoggal biztosított követelés hiányában - a kölcsönszerződés létre nem jötté esetén - a jelzálogszerződés érvénytelen. Ezért a 6/2013. PJE rendelkezései alapján vizsgálta a kölcsönszerződés

létrejöttét.

- [15] Ebben a körben kifejtette: az 1/2016. PJE megállapításaira is figyelemmel a Hpt. 213. § (1) bekezdés a) pontja szerinti követelmény akkor teljesül, ha a szerződés legalább a kirovó pénznem megjelölését tartalmazza. Az átszámítási időpont a felek eltérő rendelkezésének hiányában ipso iure a folyósítás időpontjában rögzül a Ptk. 231. § (2) bekezdésében írtakra tekintettel. Az elsőfokú bíróság a felek nyilatkozatai, a felperes hitelkérelme, a szerződési akaratára vonatkozó előadása és a szerződés rendelkezései alapján egyértelműnek tekintette, hogy a felek szerződési akaratát a felperes forintban meghatározott finanszírozási igényének megfelelő kölcsönre irányult. Az alperes jogelődje kötelezettséget vállalt arra, hogy a ténylegesen folyósított forintösszeg devizában kifejezett ellenértékéről folyósítási értesítőben tájékoztatja a felperest. A bank ezen egyoldalú jognyilatkozatához a felek azt a joghatást fűzték, hogy a kölcsön kirovó pénznemben a szerződéskötést követő időpontban, a folyósításkor rögzül, és annak a folyósítási értesítőben meghatározott összegét tekintik irányadónak. Az a körülmény, hogy a szerződés IV.1. pontja a folyósítandó összeg vonatkozásában a „legfeljebb” kifejezést tartalmazza – a felek tényleges szerződési akaratát és az alperesi jogelőd által ténylegesen folyósított összeget figyelembe véve – nem változtat a kölcsön tételes meghatározottságán. Minderre figyelemmel a kölcsönszerződés egyértelműen meghatározott tárgyát 2.500.000 forintnak a folyósítás napján megfelelő svájci frank képezte.
- [16] A törlesztőrészletek tekintetében az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy azok számát, az első törlesztőrészlet esedékességét és a havi törlesztőrészlet „várható” induló összegét a szerződés tartalmazza, a kezdő havi törlesztőrészlet azt feltételezve került meghatározásra, hogy a kölcsön 2008. augusztus 15-én kerül folyósításra. A törlesztőrészlet számításának pontos módját a szerződés III. pontja határozza meg, a konkrét összeget – a folyósítás időpontjában irányadó árfolyam és a folyósított kölcsön devizában kifejezett összege ismeretében – a bank a folyósítási értesítőben rögzítette.
- [17] Összegző álláspontja szerint: miután a kölcsönszerződés tárgyát a felek ekként tételesen meghatározták, a kölcsönszerződés érvényesen létrejött, így a keresettel támadott jelzálogszerződés érvényesen létrejött követelést biztosít. Ezért a jelzálogszerződés a felperes által megjelölt okból nem érvénytelen.
- [18] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit annak helyes indokaira tekintettel a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [19] Határozata indokolásában rögzítette: a másodfokú eljárásban a felperes már nem vitatta, hogy a DH1tv. és a DH2tv. hatálya kiterjed a keresettel támadott kölcsönszerződésre. Egyetértett az elsőfokú bíróságnak – az elsőfokú eljárás során hozott 14. sorszámú

jogerős végzésében, valamint az elsőfokú ítéletben - az érdemben elbírált kereseti kérelmek körét rögzítő álláspontjával.

- [20] A kölcsönszerződés tárgyát [Hpt. 213. § (1) bekezdés a) pontja] tekintve kifejtette, hogy az 1/2016. PJE 1. pontja szerint a deviza alapú fogyasztási és lakossági kölcsönszerződés abban az esetben is megfelel a Hpt. által előírt követelményeknek, ha az írásba foglalt szerződés - ideértve annak a szerződés kötéseként részévé vált általános szerződési feltételeit is - a kölcsön összegét forintban (lerovó pénznemben) határozza meg, feltéve, hogy az így meghatározott kölcsönösszeg devizában (kirovó pénznem) kifejezett egyenértéke pontosan kiszámítható az átszámítás szerződésben rögzített későbbi időpontjában, ennek hiányában a folyósításkor az adott irányadó árfolyam figyelembevételével.
- [21] Kiemelte továbbá, hogy a jogegységi határozat 2. pontja szerint e szerződéstípus abban az esetben is megfelel a Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontjában írtaknak, ha az írásba foglalt szerződés - ideértve annak a szerződéskötésként részévé vált általános szerződési feltételeit is - kiszámítható módon tartalmazza a törlesztőrészletek számát, összegét és a törlesztési időpontokat.
- [22] A másodfokú bíróság rámutatott: a felperes sem vitatta, hogy a kölcsönszerződés tárgyát 2.500.000 forintnak a folyósítás napján megfelelő svájci frank képezte, és a felek szerződési akarata a felperes forintban meghatározott finanszírozási igényének megfelelő kölcsönösszegre irányult. Az alperes jogelődje a kölcsönszerződésben azt vállalta, hogy a ténylegesen folyósított forint összeg devizában kifejezett ellenértékéről a folyósítási értesítőben tájékoztatja őt. A bank ezen egyoldalú jognyilatkozata azzal a joghatással járt, hogy a kölcsön kirovó pénznemben a szerződéskötést követő időpontban, ténylegesen a folyósításkor rögzült, és a felek annak a folyósítási értesítőben meghatározott összegét tekintették irányadónak. A szerződés IV.1. pontjában írt „legfeljebb” kifejezés - amely a folyósítandó összegre vonatkozott - a felek tényleges szerződési akaratát és az alperesi jogelőd által folyósított kölcsön összegét is figyelembe véve nem változtatott a kölcsön tételes meghatározottságán.
- [23] A törlesztőrészletek meghatározottságát illetően a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy azok számát, az első törlesztőrészlet esedékességét és a havi törlesztőrészlet ún. „várható, induló” összegét a szerződés tartalmazta. A kezdő havi törlesztőrészlet összegét a kölcsönszerződésben rögzített, várhatóan 2008. augusztus 15-i időpontot feltételezve határozták meg. A kölcsönszerződés III. pontja a törlesztőrészletek számításának pontos módját meghatározta, a konkrét összeget pedig a folyósítás időpontjában irányadó árfolyam és a folyósított kölcsön devizában kifejezett összegének ismeretében rögzítette a bank a folyósítási értesítőben.
- [24] Összességében a másodfokú bíróság szerint a kölcsönszerződés tárgyát az 1/2016. PJE határozatban, a Ptk. 523. §-ának és a Ptk. 205. § (1) és (2) bekezdésének megfelelően meghatározták a felek,

ami által a jelzálogszerződés alapjául szolgáló kölcsönszerződés érvényesen létrejött közöttük.

- [25] A másodfokú bíróság kitért arra is, hogy a felperes által hivatkozott, a Kúria Pfv.I.20.728/2013/6. számú ítéletében kifejtett álláspont a perbelitől eltérő tényállású ügyre vonatkozott, továbbá a határozat meghozatalakor a Kúria még nem alkotta meg a joggyakorlatot e tekintetben egységesítő 1/2016. PJE határozatát.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [26] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben - tartalmilag - elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását kérte keresete szerint, másodlagosan eljárási jogszabálysértés miatt a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Indítványozta az eljárás felfüggesztését az Európai Unió Bírósága előtt C-483/16., C-51/17. és C-126/17. ügyszámon folyamatban lévő előzetes döntéshozatali eljárások befejezéséig a Pp. 152. §-a alapján.
- [27] Eljárásjogi jogszabálysértésként a Pp. 206. § (1) bekezdésére hivatkozott állítva, hogy a bíróság döntése a bizonyítékokból levont nyilvánvalóan helytelen, téves és okszerűtlen következtetés eredménye, továbbá az ítélet indokolása e körben nem felel meg a Pp. 221. § (1) bekezdése második mondatában foglaltaknak sem.
- [28] Egyebekben felülvizsgálati kérelmében a kölcsönszerződés kapcsán annak „létre nem jötttségére”, illetve semmisségére hivatkozott, e körben megismételve az eljárásban tett előadásait. Ismételten kifejtette, hogy a kölcsönszerződés összegében mint lényeges szerződési elemben a felek nem állapodtak meg, így a Ptk. 205. § (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a szerződés érvényesen nem jött létre. Kifejtette álláspontját a Hpt. 213. § (1) bekezdése a), b), c), és e) pontjaiban foglaltak kapcsán is. Felülvizsgálati kérelmében az árfolyamkockázat körében utalt arra, hogy a tőke tekintetében a szerződés az árfolyamkockázattal kapcsolatban semmilyen tájékoztatást nem tartalmaz, ezért számára nem volt egyértelmű és világos, hogy reális a kockázata a törlesztő részletek jelentős mértékű megemelkedésének a forint svájci frankhoz viszonyított gyengülése esetén. Szerinte emiatt a főszolgáltatás körébe tartozó árfolyamkockázat rá történő telepítése a Ptk. 209. § (5) bekezdése alapján tisztességtelen, és ezért a perbeli szerződés teljes egésze érvénytelen.
- [29] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [30] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [31] A felülvizsgálati eljárás eredményeként a Kúria azt állapította

meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból nem jogszabálysértő.

- [32] A felperes felülvizsgálati kérelmében az eljárás felfüggesztését kérte az Európai Unió Bírósága előtt C-483/16., C-51/17. és C-126/17. ügyszámon folyamatban lévő előzetes döntéshozatali eljárások befejezéséig a Pp. 152. §-a alapján. A Kúria a felperes kérelmét alaptalannak ítélte, mert a felfüggesztést a megjelölt előzetes döntéshozatali eljárások egyike sem indokolja, figyelemmel a jelen felülvizsgálati eljárás alább rögzített kereteire is.
- [33] Elöljáróban a Kúria - a felperes felülvizsgálati kérelmének tartalmára, hivatkozásaira figyelemmel - szükségesnek tartja, hogy rámutasson a következőkre.
- [34] A felülvizsgálati eljárás nem a per folytatása, nem a perbe vitt igények „harmadfokú” elbírálására hivatott fórum, hanem szigorú eljárási szabályok szerinti rendkívüli perorvoslat. A felülvizsgálati eljárás tárgya: a jogerős ítélet [Pp. 270. § (2) bekezdés], a Kúria csak a felülvizsgálati kérelemben megjelölt konkrét jogszabályhely megsértését, az azzal kapcsolatos jogszabálysértést vizsgálhatja [Pp. 272. § (2) bekezdés]. Lényeges továbbá, hogy - a Pp. 270. § (2) bekezdésének és a Pp. 275. § (3), (4) bekezdéseinek együttes értelmezéséből következően - az eredményes felülvizsgálat alapja anyagi jogi jogszabálysértés, vagy olyan eljárási szabálysértés lehet, amely az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással bír.
- [35] A fentebb rögzítetteknek az adott ügyben azért van jelentősége, mert a felperes felülvizsgálati kérelmének utolsó előtti és utolsó oldalán két - álláspontja szerint megsértett - eljárásjogi jogszabályhelyet (a Pp. 221. § (1) bekezdését és a Pp. 206. § (1) bekezdését) jelölte meg úgy, hogy idézte e jogszabályhelyek törvényi tartalmát és azt a sommás álláspontját rögzítette, miszerint: „... a fentiek alapján a bíróság döntése a bizonyítékokból levont nyilvánvalóan helytelen, téves és okszerűtlen következtetés eredménye ...”. A felülvizsgálati kérelem ezt megelőző oldalain a perbeli jelzálogszerződés alapját képező kölcsönszerződés „létre nem jöttsege”, valamint érvénytelensége körében tartalmilag megismételte a 2015. december 10-én kelt (7.P.21.113/2015/5. szám alatti) keresetmódosításában, valamint a 2016. december 19-i, 25. sorszámú fellebbezésében írtakat, az ott megjelölt anyagi jogszabályhelyekre (Ptk., Hpt.), jogegységi határozatokra és kúriai döntésre történt hivatkozásaival együtt.
- [36] A két megjelölt eljárásjogi jogszabálysértéssel [Pp. 221. § (1) bekezdése, Pp. 206. § (1) bekezdése] kapcsolatban azonban a felperes nem fejtette ki a Pp. 272. § (2) bekezdésében, valamint a Kúria 1/2016. (II.15.) PK véleménye 3. pontjában és annak indokolásában írtaknak megfelelően - azaz indokai részletes előadásával, a hivatkozott jogszabálysértés tartalmi körülírásával, jogi álláspontjának részletes kifejtésével -, hogy a jogerős ítéletet hozó másodfokú bíróság miért és mennyiben sértette meg e jogszabályhelyeket.

- [37] Erre tekintettel a Kúria elsődlegesen rögzíti: megfelelő felülvizsgálati hivatkozás hiányában e jogszabálysértéseket érdemben nem vizsgálhatta.
- [38] A felülvizsgálati kérelemben - a fentebb írtak szerint ismétlő jelleggel - megjelölt anyagi jogi jogszabálysértések tekintetében a Kúria szükségesnek ítéli e körben a felülvizsgálati eljárás kereteinek rögzítését. Az első- és a másodfokú eljárás tárgyát - ebből adódóan a bíróságok eljárási kereteit [Pp. 3. § (1) bekezdés], és érdemi döntéseik korlátait (Pp. 215. §) - a felperes módosított kereseti kérelme, valamint az elsőfokú eljárásban 2016. szeptember 6. napján jogerőre emelkedett 14. sorszámú (a pert részben megszüntető) végzés jelölte ki. Ezt a másodfokú bíróság is rögzítette jogerős ítéletének 4-5. oldalain azzal, hogy a felperes másodlagos keresetét (a jelzálogszerződés választott bírósági kikötést tartalmazó 17. pontjának érvénytelenségét) az alperes elismerte, ezt az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, ezen ítéleti rendelkezést a felek nem fellebbezték meg, így az első fokon részjogerőre emelkedett (jogerős ítélet 7. oldal második bekezdés). A másodfokú bíróság rögzítette továbbá, hogy a felperes a másodfokú eljárásban már nem vitatta, hogy a perbeli kölcsönszerződésre a DH1tv. és a DH2tv. hatálya kiterjed. Mindezekre figyelemmel a másodfokú eljárásnak kizárólag a jelzálogszerződés érvénytelensége volt a tárgya arra a felperesi hivatkozásra tekintettel, hogy a kölcsönszerződés létre sem jött (illetve érvényesen nem jött létre).
- [39] Ebben a körben - az első- és a másodfokú bíróság egyezően - a Ptk. 251. § (1) bekezdéséből, 205. § (1) bekezdéséből és 523. § (1) bekezdéséből kiindulva a kölcsönszerződésnek a Ptk. 200. § (2) bekezdésébe ütközését vizsgálta, amire figyelemmel a Hpt. 213. § (1) bekezdésének a) és e) pontjainak teljesülését kellett megítélnie.
- [40] Ehhez képest a felperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott Hpt. 213. § (1) bekezdéséből kizárólag az a) és az e) pontok képezhatték a felülvizsgálati eljárás tárgyát, a c) és a b) pontok nem. Az ugyancsak a felülvizsgálati kérelemben megjelölt Ptk. 205. §, 523. §, 251. § (1) bekezdés és 200. § (2) bekezdés csak a Hpt. 213. § (1) bekezdés a) és e) pontjainak megsértésétől függően lehetett a felülvizsgálati eljárás tárgya. Minderre tekintettel a felperes többször előadott hivatkozásaiból kizárólag a Hpt. 213. § (1) bekezdés a) és e) pontjaival kapcsolatos érvelésének volt a felülvizsgálati eljárás szempontjából jelentősége, mert e pontok tartalmi teljesülése esetén a kölcsönszerződés érvényes létrejötté volt megállapítható, amelyből következően érvényesen létrejött követelés jelzáloggal történő biztosítására is lehetőség nyílt.
- [41] A felülvizsgálati eljárás tárgyának ekkénti rögzítését követően a Kúria azt állapította meg, hogy a Hpt. 213. § (1) bekezdés a) és e) pontjai tekintetében a másodfokú bíróság jogerős ítéletében mindenben helytállóan foglalt állást, érveivel a Kúria minden tekintetben egyetért, azokat megismételni nem kívánja, ezért a

másodfokú bíróság részletesen kifejtett indokaira a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 254. § (3) bekezdése alapján csupán visszautal.

- [42] A felperesnek a kölcsönösszeg meghatározásával összefüggésben hivatkozott „tájékoztató jellegű” összeg kapcsán a Kúria hangsúlyozza: a perbeli – az alperes jogelődje, az ... Zrt. által kötött – kölcsönszerződésben (F/5.) nincs rendelkezés „tájékoztató jellegű” összegről, a perbeli kölcsönszerződés II. pontja 19.601. CHF-ben konkrétan meghatározott kölcsönösszeget tartalmaz, a „legfeljebb” kifejezés pedig – amint azt az eljáró bíróságok helytállónan kifejtették – a kölcsönösszeg meghatározottsága tekintetében nem bír jelentőséggel.
- [43] Miután mind a kölcsönösszeg – ezáltal a kölcsönszerződés tárgya [Hpt. 213. § (1) bekezdés a) pont] –, mind a törlesztőrészlet meghatározottsága [Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pont] tekintetében a perbeli kölcsönszerződés érvényesen létrejött, a jelzálogszerződés érvényességével összefüggésben is helytállónan foglaltak állást az eljáró bíróságok.
- [44] Minderre tekintettel a Kúria a jogszabályoknak megfelelő jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [45] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő, a felülvizsgálati eljárással kapcsolatban ismert költsége nem merült fel, ezért arról a Kúriának határoznia nem kellett.
- [46] Az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 250.000 forint összegű felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében köteles megfizetni az államnak, külön felhívásra.
- [47] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a felperes kérelmére a Pp. 274. § (1) bekezdésének megfelelően tárgyaláson bírálta el.
- [48] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2018. június 14.

. Bartal Géza s.k. a tanács elnöke, Dr. Cseh Attila s.k. előadó
bíró, Dr. Zumbók Péter s.k. bíró